

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę 2005/35/WE w sprawie zanieczyszczenia pochodzącego ze statków oraz wprowadzenia sankcji w przypadku naruszenia prawa

COM(2008) 134 wersja ostateczna — 2008/0055 (COD)

(2009/C 77/17)

Dnia 4 kwietnia 2008 r. Rada, działając na podstawie art. 80 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie:

Zanieczyszczenia pochodzące ze statków — sankcje za naruszenie prawa.

Sekcja Transportu, Energii, Infrastruktury i Społeczeństwa Informacyjnego, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 16 lipca 2008 r. Sprawozdawcą był Daniel RETUREAU.

Na 447. sesji plenarnej w dniach 17 — 18 września 2008 r. (posiedzenie z dnia 17 września) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny jednomyślnie przyjął następującą opinię.

1. Propozycje Komisji

1.1 Komisja zwróciła się do Komitetu w sprawie konsultacji zmian, jakie proponuje wprowadzić w dyrektywie z 2005 r. dotyczącej zwalczania zanieczyszczenia pochodzącego ze statków celem zachowania zgodności z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości w zakresie przestępczości przeciwko środowisku naturalnemu odnośnie do kompetencji poszczególnych instytucji wspólnotowych, skuteczności prawodawstwa wspólnotowego i pierwszeństwa TWE nad TUE w zakresie polityki i celów wspólnotowych określonych w traktatach.

2. Uwagi ogólne

2.1 Komitet ponownie odnotowuje, że w zakresie spraw karnych Wspólnota nie posiada w zasadzie żadnych kompetencji, które byłyby jej przyznane w traktatach.

2.2 Niemniej Komisja musi troszczyć się o skuteczność prawa wspólnotowego, w czego zakresie posiada prawo inicjatywy, aby wdrażać wpisane w TWE polityki, które należą do jej kompetencji; w tym celu może ona wnioskować w swoich inicjatywach legislacyjnych o to, by rządy przewidywały w prawie krajowym proporcjonalne, skuteczne i odstrasające sankcje, w tym natury karnej, w stosunku do osób fizycznych i prawnych, jeśli osoby te popełniają czyny zabronione przeciwko środowisku naturalnemu, umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa, bezpośrednio lub we współudziale, lub jeśli zachęcają do popełnienia takich czynów, uzasadniających zastosowanie wspomnianych sankcji karnych.

2.3 W swojej poprzedniej opinii ⁽¹⁾ Komitet krytykował zbyt radykalne stanowisko przyjęte przez Komisję wobec rozszerzenia zakresu kompetencji Wspólnoty w dziedzinie prawa karnego i popierał bardziej umiarkowaną interpretację, co ostatecznie okazało się doskonale zgodne z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości ⁽²⁾. Od 2000 r. zmarnowano dużo

czasu w konflikcie międzyinstytucjonalnym, który został obecnie wyraźnie rozstrzygnięty, co pozwoli lepiej przestrzegać norm ochrony środowiska w przyszłości.

2.4 Wyrażane czasem obawy, że przyszłe zmiany traktatów doprowadziłyby do nowych zmian zakresu kompetencji, a zatem także prawodawstwa, które utraciłoby przez to stabilność i pewność, nie wydają się uzasadnione, ani w obecnej sytuacji instytucjonalnej, ani w wypadku zastosowania traktatu lizbońskiego. W każdym przypadku państwa członkowskie nie wydają się gotowe zrezygnować ze swoich kompetencji w zakresie prawa karnego, uważanych za kompetencje suwerenności należące do „ścislego jądra” kompetencji państwa. Nawet pewna zmiana kompetencji poszczególnych instytucji prawodawczych, która — jak łatwo sobie wyobrazić — nie byłaby radykalna, nie stanowiłaby *ipso facto* uzasadnienia dla fundamentalnej zmiany prawa.

2.5 Ponadto w sprawie C 308/2006 Trybunału, dotyczącej legalności dyrektywy 2005/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dn. 7 września 2005 r. w świetle międzynarodowego prawa publicznego, Trybunał nie uznał swojej właściwości, odrzucając tym samym wniesioną skargę. Faktycznie, nawet jeśli wniesiono by tę sprawę przed inne trybunały międzynarodowe, nie można by jej było rozwiązać z przyczyn prawnych i politycznych, które przekraczają ramy niniejszej opinii. Jednakże nawet jeśli jakiś trybunał zgodziłby się orzec w sprawie projektu prawa wspólnotowego tytułem opinii doradczej, nie wystarczyłoby to do uchylecia decyzji prawodawcy wspólnotowego, którego atutem jest wewnętrzna przewaga jego prawa wobec prawa krajowego i prawa międzynarodowego i który ponadto nie podlega temu ostatniemu.

2.6 We wniosku dotyczącym zanieczyszczenia powodowanego przez statki, w pełnej zgodności ze wspólnotowym prawodawstwem, żąda się zatem od państw członkowskich sankcji karnych i nakazuje się państwom członkowskim, w ograniczonej liczbie poważnych przypadków określonych we wniosku,

⁽¹⁾ Dz.U. C 220 z 16.9.2003, str. 72.

⁽²⁾ Zob. wyrok Trybunału z dnia 23 października 2007 r., w sprawie C 440/05 Komisja Wspólnot Europejskich popierana przez Parlament Europejski przeciwko Radzie Unii Europejskiej

wprowadzenie w ich prawie karnym skutecznych, proporcjonalnych i odstraszących kar za te czyny, w celu zwalczania tych dobrze określonych przypadków naruszania prawa wspólnotowego.

2.7 Mimo iż nie chodzi o harmonizację stosowanego prawa karnego, jako że chodzi wyłącznie o wezwanie państw członkowskich do kwalifikowania i sankcjonowania jako czyny karalne naruszeń, które określił wspólnotowy prawodawca, orzecznictwo Trybunału pozwala na nałożenie na państwa

członkowskie obowiązków w zakresie prawa karnego, co stanowi skuteczniejszy sposób na wzmocnienie europejskich przepisów i ich poszanowanie, w wypadku gdy dotyczą one kwestii zasadniczych.

2.8 Komitet przyjmuje więc i popiera wniosek o zmianę dyrektywy z 2005 r. oraz uznaje, że stopniowo wdrażane nowe sposoby identyfikacji i śledzenia statków pozwolą na pełne przestrzeganie tej dyrektywy oraz skuteczne i systematyczne karanie nielegalnych praktyk.

Bruksela, 17 września 2008 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Dimitris DIMITRIADIS

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady wprowadzającej ułatwienia w transgranicznym egzekwowaniu prawa dotyczącego bezpieczeństwa drogowego

COM(2008) 151 wersja ostateczna — 2008/0062 (COD)

(2009/C 77/18)

Dnia 13 maja 2008 r., działając na podstawie art. 71 ust. 1 lit. c) Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Rada postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie *Wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady wprowadzającej ułatwienia w transgranicznym egzekwowaniu prawa dotyczącego bezpieczeństwa drogowego.*

Sekcja Transportu, Energii, Infrastruktury i Społeczeństwa Informacyjnego, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 16 lipca 2008 r. Sprawozdawcą był Jan SIMONS.

Na 447. sesji plenarnej w dniach 17 i 18 września 2008 r. (posiedzenie z 17 września) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny stosunkiem jednogłośnie przyjął następującą opinię:

1. Wnioski

1.1 Projekt dyrektywy Komisji określa propozycje mające na celu zapewnienie skuteczniejszego i efektywniejszego egzekwowania prawa i kar w odniesieniu do przestępstw i wykroczeń drogowych popełnianych w innym państwie członkowskim.

1.2 Projekt ten ma pomóc w realizacji celu Komisji określonego w 2001 r., polegającego na obniżeniu o połowę liczby śmiertelnych ofiar wypadków drogowych w latach 2001–2010 r.

1.3 Realizacja powyższego celu nie będzie możliwa bez podjęcia dodatkowych działań. Obecny wniosek wpisuje się w ten proces, koncentrując się na problemie wykroczeń i przestępstw drogowych popełnianych w innym państwie członkowskim.

1.4 Komitet uważa, że omawiany projekt dyrektywy jest właściwym instrumentem umożliwiającym skuteczne zajęcie się problemem wykroczeń i przestępstw popełnianych w innym

państwie członkowskim. Muszą mu więc towarzyszyć faktyczne i skuteczne kontrole i sankcje. Komitet wzywa zatem także Radę i państwa członkowskie do pilnej poprawy tych działań.

1.5 W odczuciu Komitetu w celu zapewnienia większej skuteczności dyrektywy proponowana przez Komisję lista przestępstw i wykroczeń wymaga rozszerzenia o wszystkie przestępstwa i wykroczenia mające związek z poprawą bezpieczeństwa transportu.

1.6 Z punktu widzenia skuteczności i wydajności, w odczuciu Komitetu wskazane byłoby wykorzystanie do wymiany informacji którejs z istniejących sieci elektronicznych, np. można by pomyśleć o systemie EUCARIS, jako że wiąże się z nim niewielkie koszty. Zaleca Komisji przynajmniej przeprowadzić analizę wykonalności rozszerzenia istniejącego systemu o przewidywaną wymianę danych lub zlecić jej przeprowadzenie.